

STORY

ΤΟ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟ ΑΔΩΝΙΣ

Η ανταμοιβή του Αδωνη Γεωργιάδη για τις μάχες που δεν σταμάτησε να δίνει υπέρ της κυβέρνησης σε TV, Βουλή και social media ήταν να του ανατεθεί το υπουργείο Υγείας. Ο ίδιος έχει καταλάβει ήδη ότι πρέπει να αναδείξει έναν άλλο -μη γραφικό- εαυτό, ακριβώς διότι δεν έχει το δικαίωμα να αποτύχει

Ο Αδωνις έγινε υπουργός Υγείας. Σοβαρά τώρα;

— Του Βασίλη Τσακίρογλου
tsak@proiothema.gr

Όταν κάθισε επιτέλους στην πολυθρόνα του υπουργού και αφού ξεκαθάρισε «να είστε βέβαιοι ότι παρά τη φήμη που με ακολουθεί δεν θα έχω πολλά λόγια, εδώ θα κριθούμε από τα έργα», ο κ. Γεωργιάδης έμοιαζε να μην είναι ο συνήθης εκρηκτικός εαυτός του.

Απέναντι στους φωτογράφους που απαθανάτιζαν τη στιγμή, αντί για τον γνωστό ασυγκράτητο ρήτορα είχε πάρει θέση ένας άνθρωπος που έμοιαζε μπερδεμένος, αναποφάσιστος για το ποιο είναι το κατάλληλο για την περίπτωση συναίσθημα. Πώς και τι να νιώσει; Την υπερηφάνεια και το καμάρι για τη δικαίωση μιας ολόκληρης πολιτικής σταδιοδρομίας ή το δέος μπροστά στον σωρό από καυτές πατάτες που κληρονομεί από την απερχόμενη ηγεσία του υπουργείου Υγείας; Το έρεβος του ελλείμματος ύψους 1,2 δισ. ευρώ που χάσκει στο ταμείο του ΕΟΠΥΥ και προβλέπεται να διπλασιαστεί μέχρι το τέλος του έτους, το σχεδόν παράλυτο πρόγραμμα συγχωνεύσεων για τα νοσοκομεία, η ανοικτή πηγή του «Ερρίκος Ντυνάν» και η πορεία της δημόσιας υγείας γενικώς που καρκινοβατεί μεταξύ των εκάστοτε κυβερνητικών εξαγγελιών, των πιέσεων από την τρόικα και της αναμικτής εφαρμογής στην πράξη των απαιτούμενων διαρθρωτικών αλλαγών δεν αφήνουν και πολλά περιθώρια για πανηγυρισμούς ή γραφικότητες. Μόλις μερικές ώρες μετά την τελετή παράδοσης-παραλαβής, ο κ. Γεωργιάδης βρισκόταν ήδη στο Μέγαρο Μαξίμου, κρατώντας σημειώσεις για το τι περιμένει ο πρωθυπουργός από εκείνον - εννοείται με δωρική λιτότητα

και άμεση αποτελεσματικότητα. Ωστόσο, αυτές οι πρώτες φωτογραφίες του ως υπουργού είναι από τις πιο ενδιαφέρουσες που περιλαμβάνει το άλμπουμ της νέας κυβέρνησης. Το γραφείο με τη μαύρη γυάλινη επιφάνεια, ψυχρό και τεράστιο, με μόνα τα δύο κινητά τηλέφωνα και ένα πελώριο τηλεκοντρόλ να είναι ακουμπισμένα

SMS
Νους υγιής εν...
βιβλία και όχι
φάρμακα

πάνω του, θυμίζει μάλλον πως κάποιος μόλις έφυγε παρά ότι μόλις ήρθε. Το Rolex που ξεχωρίζει στο χέρι του, η βέρα, τα χρυσά μανικετόκουμπα, οι στάλες ιδρώτα στο πρόσωπό του, ο ζωγραφικός πίνακας πίσω από το κεφάλι του με τα κραυγαλέα ελληνοπατριωτικά σύμβολα του κιονόκρανου, της ελιάς και των περιστερών που τοιμολογούν τροφή από τη γαλανόλευκη, όλα με τον τρόπο τους δεν κάνουν τίποτε άλλο από το να τονίζουν την αμχανία του ανδρός. Ανάμεσα σε όσους παραξενεύτηκαν από την υπουργοποίηση του φαίνεται, κατά κάποιο τρόπο, να είναι και ο ίδιος.

Η ΓΡΑΦΙΚΟΤΗΤΑ ΚΑΤΑΡΓΕΙΤΑΙ

Εάν ο υπουργικός θώκος μπορεί να λογίζεται ως έπαθλο, ο κ. Γεωργιάδης τον κατέκτησε, λίγο-πολύ, με το σπαθί του: οι επιδόσεις του σε κάθε είδους διαξιφισμούς, τηλεοπτικούς ή από του βήματος του Κοινοβουλίου,

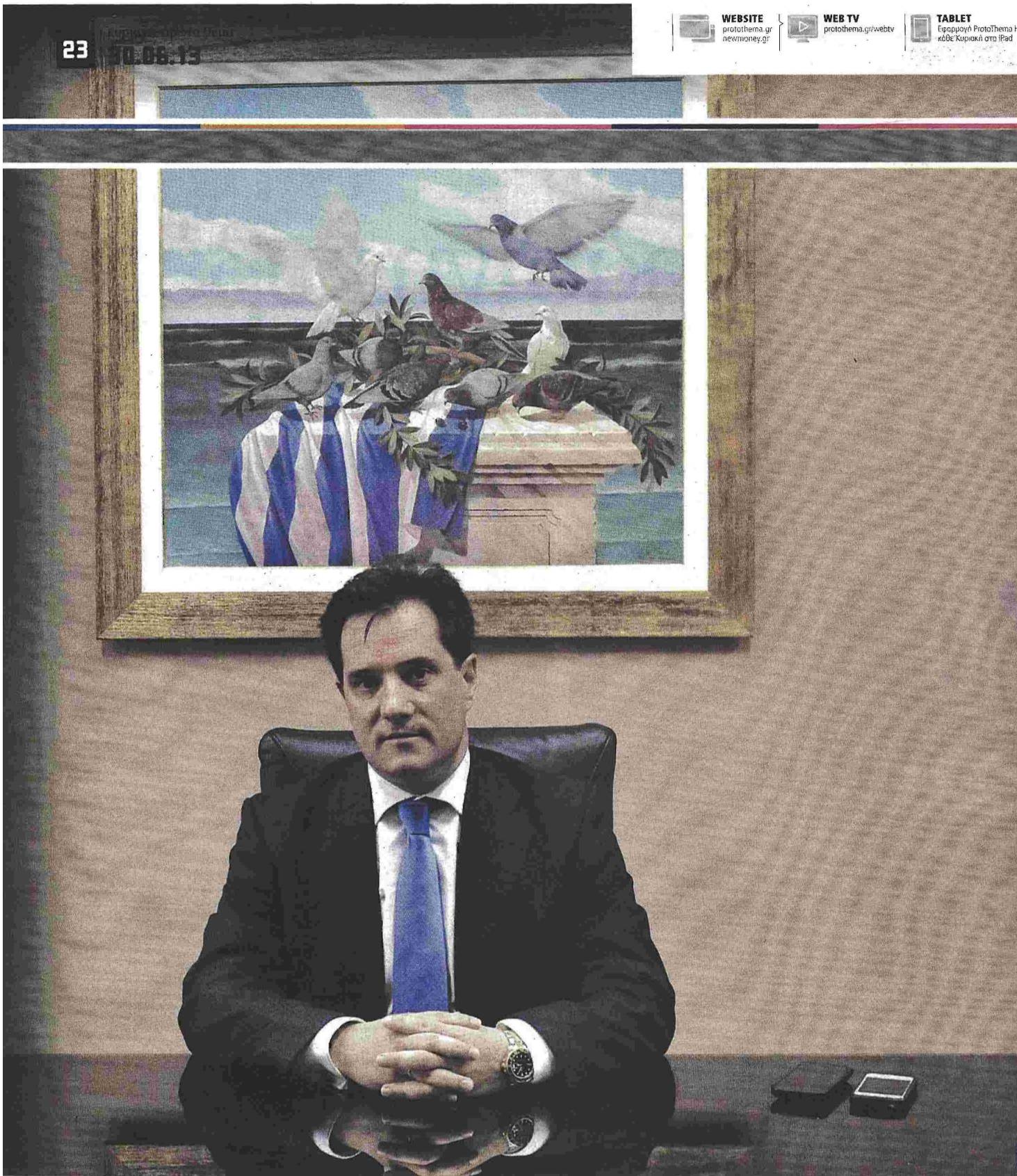
αποτελέσαν ζωτικό στοιχείο της νεοδημοκρατικής άμυνας απέναντι στους επικριτές της πολιτικής του κόμματος. Ωστόσο, το ότι ο κ. Γεωργιάδης δεν διστάζει να ριχτεί στη μάχη, ακόμη και όταν αυτή διεξάγεται πολύ πέρα από τα όρια της κοσμιότητας, αποτελεί ταυτόχρονα σπουδαίο και μειονέκτημά του. Αρκεί να ληφθεί υπόψη ότι η είδηση της υπουργοποίησής του συνέπεσε με άλλο ένα από τα πάμπολλα ξεκατινάσματα της δημόσιας παρουσίας του, αυτή τη φορά με τον Σταμάτη Κραουνάκη. Και θα μπορούσε κάποιος να ισχυριστεί ότι ο κ. Γεωργιάδης αδικείται από την τάση του να υποτροπιάζει τακτικά σε μια φωνακλάδικη γραφικότητα, η οποία επισκιάζει την εργασιομανία ή την ικανότητά του να εκφράζεται βασισμένος στην απλή, κοινή λογική. Επομένως, ήδη από τις πρώτες ώρες του ως υπουργός Υγείας, συνειδητοποιήσε ότι το προφίλ του λαϊκού «γαλάζιου» σμυρουαί ήταν χρήσιμο για να κερδίσει τη θέση του στην κυβέρνηση. Αφού του ορκίστηκε όμως, το προσωπικό του

στοίχημα είναι να πείσει πρωτίστως τον Ιατρικό Σύλλογο Αθηνών (στη συνεδρίαση του οποίου παρέστη μόλις τη δεύτερη ημέρα από την ανάληψη των καθηκόντων του) πως είναι κάτι πολύ πιο σοβαρό από εκείνον τον Αδωνη που περιέπαιζε τον κ. Πάνο Καμμένο για τη βαφή των μαλλιών του. Επίσης πρέπει να πείσει οποιονδήποτε τον ακούει ότι εννοεί κάθε του λέξη όταν δηλώνει ότι «το έλλειμμα του ΕΟΠΥΥ δεν θα καλυφθεί από τους ασφαλισμένους».

Ο κ. Γεωργιάδης, παρά τις όποιες υπερβολές του ή τις στροφές 180 μοιρών στις κρίσεις που κατά καιρούς εκφράζει για συγκεκριμένα πολιτικά πρόσωπα (μεταξύ των οποίων και ο κ. Αντώνης Σαμαράς), δεν κρύβεται και δεν υπεκφεύγει. Αντιθέτως, είτε θεωρείται συμπαθής, είτε αφόρητα εκνευριστικός, έχει επιλέξει να υπερεκτιθέται, ακριβώς όπως θα έκανε κάποιος που δεν έχει να φοβηθεί ή να μετανιώσει για σιδήπιτο. Η πολιτική του διαδρομή, οι πατριωτικές του κορόνες και η γαλούκισή του

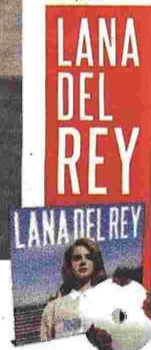
ΗΔΗ ΑΠΟ ΤΙΣ ΠΡΩΤΕΣ ΩΡΕΣ ΤΟΥ ΩΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΥΓΕΙΑΣ, ΣΥΝΕΙΔΗΤΟΠΟΙΗΣΕ ΟΤΙ ΤΟ ΠΡΟΦΙΛ ΤΟΥ ΛΑΙΚΟΥ «ΓΑΛΑΖΙΟΥ» ΣΜΥΟΥΡΑΪ ΗΤΑΝ ΧΡΗΣΙΜΟ ΓΙΑ ΝΑ ΚΕΡΔΙΣΕΙ ΤΗ ΘΕΣΗ ΤΟΥ ΣΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ

Το γραφείο με τη μαύρη γυάλινη επιφάνεια, ψυχρό και τεράστιο, με δύο κινητά τηλέφωνα και ένα πελώριο τηλεκοντρόλ μόνο ακουμπισμένα πάνω του, θυμίζει μάλλον πως κάποιος μόλις έφυγε παρά ότι μόλις ήρθε

ΤΗΝ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΑ στο ΘΕΜΑ με την έκδοση των 4,25€

BORN TO DIE
To πολυπληθές ντεμπούτο album της Lana Del Rey που περιέχει τις μεγαλύτερες επιτυχίες:
BORN TO DIE
BLUE JEANS
VIDEO GAMES
SUMMERTIME
SADNESS
NATIONAL ANTHEM

του στον καρταζαφερικό ΛΑΟΣ υπήρξαν ανέκαθεν διαφανείς - και ως έγιναν εσχάτως απία να εισπράξει κατάμουτρα την επιδεικτική περιφρόνηση της κυρίας **Σοφίας Βούλτεψη** που αρνήθηκε να γίνει υφυπουργός του. Εξίσου ευαγάθωστη, όμως, είναι και η προσωπική του ζωή, κυρίως λόγω του γάμου του με τη γνωστή τηλεπαρουσιάστρια και μαέστρο κυρία **Ευγενία Μανωλίδου**.

Εάν θέλει να είναι κανείς ελικρινής, με την πιθανή εξαίρεση της ανατριχιαστικά υψίσουχνης φωνής του, ο κ. Γεωργιάδης, τουλάχιστον θεωρητικά και αφηρημένα, έχει πολλά από τα στοιχεία που θα μπορούσε κάποιος να ζηλέψει: τα έβγαλε πέρα όταν αναγκάστηκε να μεγαλώσει απότομα ύστερα από την απώλεια των γονέων του, αναλαμβάνοντας χρέη οικογενειάρχη ήδη από τα 18 του χρόνια. Δούλεψε με πείσμα για να κρατήσει τον εκδοτικό οίκο του πατέρα του και ταυτόχρονα να φοιτήσει στο ιστορικό-αρχαιολογικό τμήμα της Φιλοσοφικής, ει- σήλθε στην πολιτική χωρίς ιδιαίτερες δια-

συνδέσεις, εξυπρέτησε τα ΜΜΕ και εκπροσώπησε από αυτά λόγω της πληθωρικής του προσωπικότητας, κατέκτησε μια λαμπρή σύζυγο και δημιούργησε μαζί της μια νέα οικογένεια. Και εδώ και μερικές ημέρες, μόλις στα 41 του χρόνια, είναι υπουργός Υγείας, βρέθηκε δηλαδή να κατέχει μια νευραλγική θέση σε μια εξαιρετικά κρίσιμη ιστορική συγκυρία. Είναι νέος και, ομολογούμενος, δεν τα έχει πάρει καθόλου άσχημα. Και παρ' όλ' αυτά, υπάρχει κάτι στην περίπτωση του που τον κάνει πρωτίστως αμφιλεγόμενο παρά αξιο άνευ όρων εκτίμησης. Είναι άραγε η ανεξίτηλη μικροαστική του στάση, οι παραχωρήσεις προς τον λαϊκισμό που δεν καταφέρνει να αποφύγει ή μήπως το ότι, κατοίι ενθέρμος αρχαιολάτρης, ενίοτε κάνει την περιφρημική ελληνική αίσθησή του μέτρου στη δημόσια παρουσία του;

ΤΟ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟ ΣΤΟΙΧΗΜΑ

Από μια άποψη η δαμόκλειος σπάθη που

υποθέτει κάποιος ότι αιωρείται απειλητικά πάνω από το κεφάλι του υπουργού Υγείας στην πράξη ίσως δεν είναι απαραίτητος: τόσο κοφτερή. Και αυτό ισχύει για τον κ. Γεωργιάδη διότι τα προβλήματα που έχει να αντιμετωπίσει είναι πραγματικά κολοσσιαία και διαπλέκονται σχεδόν με το σύνολο της ελληνικής δημοσιονομικής πολιτικής, τη σχέση με τους δανειστές (τρόικα) κ.λπ., άρα η ατομική του παρέμβαση αφορά μεν στην αποφασιστικότητα με την οποία θα εφαρμόσει επώδυνα μέτρα, αλλά σε μεγάλο βαθμό εξαρτάται και από τη συνεργασία του με το οικονομικό επιτελείο της κυβέρνησης. Με άλλα λόγια, το εάν η θητεία του στο υπουργείο Υγείας θα αποδειχτεί επιτυχημένη δεν είναι αποκλειστικά δική του υπόθεση. Το βέβαιο είναι, πάντως, ότι καθετί που θα λογίζεται ως επιτυχία θα δημοσιοποιείται αμέσως και, μοιραία σχεδόν, θα αποδίδεται στον ίδιον - και επί' αυτού θα αρκούσε ένα μικρό κουίζ: ποιον υπουργό θα μπορούσε να

θυμάται η πλειονότητα των Ελλήνων από τη βραχυβία κυβέρνηση Παπαδήμου; Ποιον άλλον από τον κ. Γεωργιάδη, που -όπως φρόντιζε ο ίδιος να επαναλαμβάνει έκτοτε με κάθε ευκαιρία- «έλυσε το χρόνιο πρόβλημα του καμποιά», που «βομβάρδισε τη Βουλή με νομοσχέδια», που έκανε με τη σύντομη αλλά τόσο δυναμική του παρουσία τους Έλληνες πολιοκτίτες επιβατηγών με επιστολή τους να ζητήσουν από τον τότε πρωθυπουργό τη μη ανηκατάστασή του;

Και εάν όλα αυτά συνέβησαν ενώ διέτελεσε υφυπουργός Ναυτιλίας για περίπου τρεις μήνες, φαντάζεται κανείς ποια θα είναι η φήμη που θα τον συνοδεύει έτσι και μακροπρεμώσει στο υπουργείο Υγείας, εάν κατορθώσει φυσικά να αποτρέψει τον ανεπανόρθωτο εκτροχιασμό της δημόσιας υγείας. Αλλά σε μια τέτοια περίπτωση μάλλον θα πρέπει να τον ευγνωμονούν ακόμη και όσοι τώρα έχουν προεξοφλήσει την ανεπάρκειά του.